

ACCIO CIUTADANA

13

EDITORIAL

Després de la victòria

El resultat de les eleccions del passat diumenge era previst. Només els confusionistes i els romàntics podien mantenir certes il·lusions sobre les seves respectives candidatures, per altra banda molt lícites i molt humanes. Però, en les lluites electorals, a més del factor primordial -- la voluntat popular, -- hi ha l'organització com a factor secundari, que canalitza, dirigeix i controla la voluntat del poble en els moments electorals.

Confessem sincerament que la lluita pre-electoral s'ha portat -- donada la febre política dels darrers dies i la importància material i històrica d'aquestes eleccions -- amb una tolerància i un respecte entre els partits i els homes, que ha demostrat l'alt grau de ciutadania de les nostres comarques. Les petites notes que podrien recollir-se en contra són més aviat anècdotes que matitzen la nostra afirmació. Esmen-tem amb pena, car demostra una flagrant contradicció dels seus principis i una mostra d'incultura conscient, els avalots produïts durant la celebració de mitings de l'Esquerra Republicana per partidaris caracteritzats de «Solidaridad Obrera», avalots que produïren la natural reacció en detriment dels seus promotors i augmentaren la nostra votació.

En parlar Catalunya a través de les eleccions el dia vint, ha ratificat la seva voluntat en la ideologia de l'Esquerra Republicana. A nosaltres ens cal parlar només de l'actuació dels homes d'Esquerra de les nostres comarques, i a favor d'aquests homes representatius els pitjors adversaris han hagut de rendir-hi un significatiu silenci. Silenci incontrastable a favor d'un elogi, que seria massa humà demanar-lo explícitament als adversaris, però que demostra que l'actuació dels nostres homes no presenta cap vulnerabilitat,

perquè la seva decència política és absoluta, perquè la seva ideologia ha estat portada dintre uns límits sensats i tolerants.

I aquesta tònica s'ha mantingut sempre durant la campanya electoral, àdhuc pels elements novells que han fet les primeres armes en aquestes diades, i el control dels quals podia haver escapat a la moderació prevista com a norma única de la nostra actuació; de manera que, en depositar l'activitat febril d'aquests dies, no sentim cap desgast en la nostra correcció absoluta envers l'adversari, en la nostra consideració envers el contraopinant, en la nostra respectuositat envers uns catalans que no pensen com nosaltres. Lluny de les demagògies i dels engrescaments, lluny de les promences irrealitzables, lluny d'una fatalitat verbal o d'una verborrea indocumenrada, la nostra actuació durant la campanya ha estat regida solament per una inculcació dels nostres principis, per un contrast d'ideologies, per una divulgació de l'obra feta, i serenament, per les possibilitats a fer, per Catalunya i la República, en encarnar el nostre programa a les realitats legislatives del dia de demà.

Per això podem fer la via política que hem emprès amb un màxim de serenitat que ningú pot discutir-nos; per això la representació de les comarques gironines lograda pels candidats d'Esquerra, ve avalada per una comunitat de lliures concurrències que han coincidit voluntàriament damunt uns noms que encarnen unes mateixes conviccions, i que surten de la lluita electoral per entrar en la lluita més difícil i de més responsabilitat de la reorganització de Catalunya, amb un marge de confiança il·limitada en començar la seva representativa actuació.

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA
25 novembre 1932

15 CTS

ACCIÓ CIUTADANA

25 novembre

13

SETMANARI DEL PARTIT REPUBLICÀ FEDERAL
NACIONALISTA DE LES COMARQUES GIRONINES

Redacció i Administració: C. Carme, 13. - Girona : Tel. 199
Hores despatx: 6 a 8 de la vetlla
Subscripció trimestre: 1'75

Surt els divendres

DELEGACIONS COMARCALS

OLOT
Màrtirs de Jaca, 9
RIPOLL
Trinitat, 6-2.º
GIRONA
Carme, 13
PALAMÓS
FIGUERES
Cervantse, 3
FUIGCERDA
Centre Republicà
STA. COLOMA
Clavé, 23

Després de la victòria

Lluís Companys regracià per ràdio, el dilluns a la tarda, els electors de Catalunya que han ratificat llur confiança en l'Esquerra Republicana. Heus ací el que digué el nostre amic:

"Poble de Catalunya: Els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya hem d'agrair-te novament l'esplèndida ratificació de confiança que ens has fet en la jornada memorable del dia d'ahir.

Nosaltres no havíem perdut tampoc mai la confiança en tu —oh poble!—, quan de tots els indrets, des dels extremistes de la dreta fins els que se situen extremistes de l'esquerra, sorgien veus contra la nostra obra; i s'empraven tots els mitjans de lluita, a través de campanyes barroeres, en les quals es barrejava la falsedat amb la injúria i un antipàtic enfatuament donava ales a la passió, quan tot aquest aldarull somniava ja en haver empastifat i confós i pertorbat la consciència i la direcció del nostre poble, nosaltres ho esperàvem tot d'ell, no perdiem la confiança en ell, ho esperàvem tot de tu, erigit com estàs en les realitats de la democràcia, en el tribunal sense apel·lació que premia els bons i condemna els culpables. I tu has parlat i ens has dit:

—Vosaltres, amics de l'Esquerra, que sou acabadillats per la neta història i la clara vida de Francesc Macià. Vosaltres, homes de l'Esquerra, que heu compartit la nostra fe i heu creat el nostre optimisme fecundant. Vosaltres, als quals se us deu la República i heu portat l'Estatut. Que sou els generosos en política, i la joventut abnegada i inèl·ligent i renovadora. Que representeu la Catalunya autònoma d'avui en l'empenta triomfal vers la Catalunya dels més grans destins històrics del demà. Vosaltres, els perseguits i els difamats, els únics i lleials defensors de la República laica i socialitzant, que molt l'estimem perquè molt ens ha costat el guanyar-la. Vosaltres sou els qui heu de

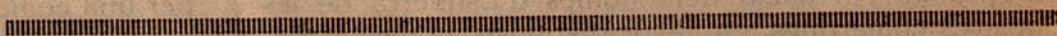
posar els fonaments, els qui heu de dirigir i regir el Govern d'una Catalunya que reprèn la seva història.

Has vençut, poble, els carlins de la dreta i els monàrquics de la Lliga. Has enterrat en el ridícul les migrades apetències dels homes superbs que sofreixen l'atac maniàtic patològic de creure que el món no pot donar voltes si ells, que són els únics que saben fer-ho, no li donen corda. Has ofegat la veu d'aquells altres partits que s'atribuïen la representació dels nostres germans tan estimats dels altres pobles hispànics, i volien aixecar recels i odis per a la baixa feina de servir els interessos que són el residu d'una clientela partidista. I has plantat la bandera barrada de Catalunya, en el camp de batalla de la Democràcia, ni una ratlla més enllà ni una ratlla més ací, ferma i serena davant de tots els adversaris.

Amb una emoció fonda, l'Esquerra Republicana de Catalunya rep ara, de les teves mans, l'Estatut. Si no en sabem prou, tu, poble, seràs el nostre guia.

Nosaltres repetim ara, davant teu, davant de la nostra consciència i de la responsabilitat històrica amb què ens has erigit, que l'Esquerra Republicana de Catalunya serà digna de la teva confiança.

Poble: Visca la llibertat!!"

Els elements indocumentats de la F. A. I. s'embraven com poden des del seu òrgan. No endebades veuen com aquella vareta màgica que semblava himnotipzar els obrers, perd totes les seves virtuts. Ara anoncien la revolució. Però els dirigents de la F. A. I. no saben que el poble que els seguia, està cansat de sostenir ganduls amb els cabdals procedents de les cotitzacions.

El desig d'un poble

Es ja a la Història la lluita aferrissada que ha presidit les passades eleccions. Els mots molestos, les paraules grosses s'han d'acabar per respecte a la voluntat del poble català. Ell ha dit quins eren els seus desigs i la seva voluntat. Tothom ha d'acatar-los.

Mai com el dia 20, el seny català s'ha manifestat tan pletòric i tan viu com en les passades eleccions. El català va poder constatar en el curs de la batalla electoral l'existència de dos partits exclusivament. L'Esquerra i la Lliga. Els altres no compten, són demostracions de forces que diuen bé el camí a seguir pels partits que no són exclusivament de classe. És suïcida sostenir un nombre d'homes obligats a mantenir-se fora de l'esfera de la realitat. L'Esquerra entusiasma i és estimada pels seus fets. La Lliga per la seva història i pels seus homes. Cal, però, que s'agermanin, que l'activitat s'uneixi amb l'experiència, i que junts treballin per l'esdevenidor esplendorós de Catalunya.

L'Estatut ha d'ésser i és obra de tots els catalans, i els representants de tots nosaltres; volem i tenim dret d'esperar una política de col·laboració per a que Catalunya pugui ésser l'espill de tot Espanya i del món.

Fora, doncs, cares avinagrades i a treballar per Catalunya.

ROMUL

Una aproximació espiritual vers Castella

¿Duermes, Castilla? Tras los oscuros siglos de tu letargo, te levante a pelear por el catolicismo, y lejos del rescoldo patrio tu voluntad se enfrió. En las soledades del Nuevo Mundo se enaguazó tu estirpe.

Pere Coromines. "Por Castilla adentro".

El moment solemniàl en què Catalunya es disposa a reanudar la seva ruta històrica, interrompuda no res menys que des de segles, implica una sèrie de greus problemes; implica més que mai la necessitat de meditar iniciatives, de perfilar orientacions, de senyalar línies de conducta per a l'avenir. D'accentuar la consciència de responsabilitat en tots nosaltres, davant una actuació que forçosament trascendirà a les futures generacions.

Catalunya, amb règim autònom, es desenvoluparà en uns motllos propis, genuïns, íntimament relacionada amb la República espanyola. Aquestes relacions de cordialitat, imprescindibles per a la lliure mobilitat de les dues bandes, deuran seguir afiançant-se damunt un principi: la comprensió mútua.

Dissortadament, des de molts anys ha existit un allunyament espiritual, una disgregació entre l'ànima catalana i la castellana. El motiu principal — mentalitats autoritzadíssimes ho han assenyalat sagaçment: recordi's l'històric discurs d'Azaña — radicava en la ingerència d'una força estranya, que amb la seva egolatria, ignorant, però malèvola i atuidora de tot gèrmen liberal, no deixava fructificar els lliures contactes, la íntima conexió, que com a conseqüència obligada haurien produït una afinitat d'aspiracions en un sentir democràtic. "Preponderaba el concepto cesàreo y muy estático del poder real, la ambición de la política universalista, expansiva de la acumulación de poderes y potestades locales interpuesto entre el súbdito y el soberano." (Azaña).

Si donem una sintètica i ràpida ullada al descapdellament del passat històric, i sobretot, als motius fonamentals de la decadència espanyola, de la manca de formes de consistència entre les parts integrants, veurem que no hi ha hagut antagonismes entre les regions espanyoles, anhels profunds de supremacia en alguna d'elles. Ha estat el poder reial, abassegador i omnipotent, — i els seus subordinats i tèrbols organismes —, qui amb la seva aspiració absoluta ha obert solcs distanciadors entre les les vàries comarques i ha esclafat els furs i privilegis regionals. Amb les guerres dels Comuns i de les Germa-

nies, Carles I lligava Castella i València; l'incident d'Antonio Pérez servia en el regnat següent per a què Felip II abolís les llibertats aragoneses, i finalment, en 1714, Felip V sotmetia per les armes el darrer baluard regional, el Principat de Catalunya.

Per una aspiració absolutista de la Monarquia, Catalunya perdé els seus darrers atributs de llibertat i es veié sotmesa a una imposició assimilista. I cal, també, reconèixer la irratibilitat que per aquesta funció unificadora acostuma produir el temperament castellà, tan poc apte per a l'assimilació, fet sobrerament palesat al llarg de la pretesa colonització americana. Així com l'anglès, sia per un convenciment orgullós de la seva superioritat, — que no vol empeltar als demés, — sia per una intuïtiva habilitat colonitzadora, respecta les institucions dels seus dominats, l'espanyol els exigeix una supeditació completa a la seva llengua, als seus costums, a les seves més cares, és cert, essències espirituals, i s'irrita rancuniosament — i tan equivocadament! — en veure's repellit en aquesta pretensió.

Per això el sotmès a aquesta imposició asfixiant es revolta i odia els poders opressors i tot el que té un segell de procedència del país assimilista. El moviment nacional de Catalunya a mida que s'enfortia, que eixamplava i intensificava la seva activitat proselitista, prenia un to i un aspecte radicalíssims, en veure també com transcorrien inútilment les etapes promeses i el reconeixement de la personalitat autòctona no s'albirava, ni molt menys, com una futura realitat.

"Els que teníem dotze anys", l'actual joventut de Catalunya, havíem estat iniciats, en l'època imminent a la vinguda de la Dictadura, en un ambient carregat de catalanisme extremista — cosa perfectament justificable, — i d'odi, de constant agressivitat, de completa repulsió vers totes les manifestacions i tots els valors de procedència espanyola — cosa explicable, però no justificable.

"La realitat és que els catalans d'avui desconeixen Espanya; la gent d'ara, formada d'esquerra a Espanya, la desconeix per complet." Però "tan per lluitar-hi com per col·laborar-hi, la coneixença de la cultura, de l'ànima, de l'esperit, de la psicologia de Castella, és per a nosaltres una necessitat política." (Joan Estelric).

Certes les dues anteriors afirmacions d'Estelric, el mateix que les interessantíssimes que transcriurem més avall. Existeix entre nosaltres un desconeixement general

del profund i íntim esperit espanyol — que no deu confondre's amb les equívokes gesticulacions externes —, i aquesta equivocació de visualitat, tant per assolir unes reivindicacions com per a col·laborar lleialment, ha de desaparèixer.

Sortosament l'Estatut obtingut significa l'evaporació d'aquella "posició subjectiva" que senyalava — i justificava — Ortega i Gasset (1) en els catalans quan s'encaraven amb la trajectòria hispànica. Sota la fèrula monàrquica, cega, arcaica i egoista, els satisfactoris inicis — obtinguts ara — de la solució catalana, no eren en cap manera assolibles". Necessitem garanties del costat d'Espanya. Aquestes no són possibles sinó amb una Espanya reformada radicalment. Cal la gran reforma intel·lectual i moral, que intueixen alguns espanyols preclars. Nosaltres som els que primer la sentim; per això hem d'ésser al davant. No és sols el camí del progrés exterior, foment d'indústries, etc. Tot això és superficial. És la gran reforma, la incorporació d'Espanya a Europa; supressió de latifundis, reforma agrària, reforma de l'educació, no ésser dominats per la clerecia, ni país ocupat militarment.

La gran reforma intel·lectual i moral continua realitzant-se. Dins les terres d'Ibèrica la vida pública ve experimentant una total renovació. Fantasmes tradicionals que enterbolien les lliures manifestacions han estat vençuts i han hagut de descendir del seu alt sitial, abans invulnerable.

Catalunya ha contribuït amb tota lleialtat a aquesta gran empresa redemptora. Per la seva essència liberal, que l'empenyia animosament vers una obra de renovació, i perquè n'esperava — a la fi! — un reconeixement implícit de la seva personalitat, com a poble lliure i apte per a governar-se.

I hi han hagut, també, esperits generosos a l'altra banda de l'Ebre — no tants, dissortadament, com hauríem desitjat — que s'han enlairat per damunt dels ambients vulgaritzats de la seva època, que han obeït la seva àmplia i liberal visió dels dalers d'un poble, i que han allargat a Catalunya la seva mà cordial i comprensiva, sota el signe de la República.

Castella... Heus ací una magnífica realitat — amb un passat pletòric de perfilades reminiscències —, enclauada al costat nostre i desconeguda per nosaltres.

Castella. Camins calcinats, estepes desèrtiques, minúsculs poblets perduts entre la soledat. "Siéntese allí una solidificación del reposo; algo incommovible, eterno, que excluyera la posibilidad del movimiento."

(3) El passat domina, esclafeix; pullula arreu en supervivències eternes; però el passat és mort, desaparegut per sempre. El gran monument necrològic d'El Escorial s'alça en mig el cor de Castella com un mut i etern testimoniatge, com l'ofrena més íntima i majestàtica tributada a l'ombra misteriosa de la Mort.

Mesetes poblades de solitud, banyades per una lluminositat hellènica, les terres castellanques ja no ofereixen la vitalitat d'alta època. Aquelles indústries típiques, iniciades entre la incertesa, plena de futures possibilitats, dels temps mitjants, ja han desaparegut. Ja no hi resten, tampoc, aquells esperits aventurers, que expandiren la sang i la llengua castellanques als països més remotíssims de l'Amèrica descoberta; aquells personatges àgils i plens de colorit de les novel·les de "pícaros"; aquelles ànimes místiques, sublimitzades per un ideal puríssim, que donaren una cromatització única i eterna a les velles pedres de les

ciutats castellanques. Ara Castella se'ns ofereix immersida en un letargi, entre ombres de quietud i de misèria. I per tot, com una reminiscència ancestral, aquella punta tràgica d'immaterialitat que el "Greco" posava en les seves figures i en els fons dels seus quadros, aquell misteri ombrivol del solitari de Toledo, que amb tanta exactitud i angoixa sentí l'ànima castellanca. Aquesta inquietud, la retrobem, per exemple, en els crepuscles sagnolents — siluetes d'Àvila, Segovia... — de les teles de Zuloaga, com en una tètrica descripció de Cuenca a la nit, de Baroja, que constitueix una dentallada tràgica enmig les fibres més impressionables d'aquelles terres. (4).

I malgrat, del cor d'aquestes planúries desèrtiques en sorgiren els dos moviments que més han contribuït a la renovació de la vida espanyola, desvetllant-la, europeitzant-la, fent-la vibrar conjuntament amb el nostre temps: la "Institución Libre de la Enseñanza" i la generació del 98.

Temps a venir tornarem sobre aquest tema, massa complex per ésser tractat en unes poques quartilles. Que consti, però, que aquest apropament vers Castella que propugnem no significa, ni molt menys, una mixtificació política, uns anhels d'imperialisme. No; és més humil, i més íntim; significa, ara que Catalunya té reconeguda la seva personalitat, oblidar antics indiferentismes i tenir una major relació espiritual amb la vida de Castella, al front de la qual hi trobem la figura comprensiva i generosa del "gran castellano", del gran amic de les llibertats catalanes: Don Manuel Azaña.

JOSEP M.ª CORREDOR

- (1) "España invertebrada". J. Ortega i Gasset.
- (2) "Catalunya endins" (930). Joan Estelric.
- (3) "Camino de perfección". P. Baroja.
- (4) "Los recursos de la astucia", id.

MÚSICA

A l'Ateneu de Girona

L'exposició dels treballs dels alumnes de l'Acadèmia Aguilera a l'Ateneu de Girona, fou clausurada la setmana passada amb un concert a càrrec de Joan Bataller, violinista, i Salvador Dabau, pianista, del baritone senyor Rizo i de la soprano senyoreta Guasch, la qual fou acompanyada pel pianista Jaume Roca, pensionat per la Diputació i per la Comissaria de la Generalitat. Uns i altra foren justament aplaudidíssims pe l'nombrós públic que assistí a tan bella festa, digne colofó de la notable exposició d'arts plàstiques.

Banda Municipal de Barcelona

El concert núm. 100 de la nostra Associació de Música fou una vetllada digna de la fita que es commemorava. La magnífica sèrie de concerts que porta celebrats l'Associació es vegé coronada per una manifestació de la importància artística requerida.

No necessita la Banda Municipal de Barcelona, a la qual fou confiada el concert, que en fem la presentació. Ultra l'haver ja actuat a Girona, és tan continuada, tan densa la seva labor i han estat tan decissivament triomfals les seves actuacions fora de casa, que és ja en el subconscient de tot

català el que aqueixa Banda és un motiu de legítim orgull de la nostra terra.

Certament, la labor del Mestre Joan Lamote de Grignon ha estat admirable, puix que ha fet de la Banda Municipal de Barcelona quelcom d'únic en el seu gènere, de tal manera que algú fins ha indicat com el nom que millor li escauria el d'Orquestra d'instruments de vent. En realitat la Banda, en mans de Mtre. Lamote, ha assolit una flexibilitat, una gradació de matisos comparable a la d'una Simfònica i àdhuc, en molts moments, en la sonoritat: cal recordar, sols com a exemple, aquella **Marxa fúnebre de la Tercera Simfonia de Beethoven**.

Quant a interpretació, l'èxit de Mtre. Lamote fou, una vegada més, definitiu. La seva segura batuta i la seva fina percepció del caràcter de cada obra feren que cada interpretació assolís un caràcter ben acusat.

I com a complement de la magnificència de la vetllada, cal recordar el programa: 1.ª part, Simfonia Heroica, de Beethoven; 2.ª part, L'Amor bruixot, de Falla, i el Don Joan de Strauss; 3.ª part, El rusc, de Ricard Lamote de Grignon, i Euryanthe, de Weber.

Seriem injustos si no dediquéssim un especial comentari al triomf assolit, com a autor de "El rusc", pel nostre admirat Ricard Lamote, director de la Simfònica gironina. És aquesta obra una suite simfònica extreta de la il·lustració musical d'un conte per a infants, origen que cal tenir present per a avalorar tot el gran encert del compositor. Música clara, sense complicacions espirituals, delicadament ingènua, però sempre suportada per una inspiració selecta i rica en efectes de la més bona llei. No cal més qu recordar aquell Nocturn i

tempesta tan finament resolt i, sobre tot l'exquisit Cant de les vespes. Mestre Ricard Lamote fou repetidament ovacionat.

La Banda Municipal de Barcelona, amb el seu il·lustre Mestre, assolí un èxit més, així com la nostra Associació de Música, el I Centenari de Concerts de la qual es celebrava.

Precisa que Girona tingui ben present la labor de l'Associació. Són 10 anys de labor constant dedicada a la difusió de la bona música. Ella ha fet conèixer a Girona el millor dels artistes que encisen el món amb la meravella del seu art; ella ha fet que Girona fos extensament coneguda com a ciutat de selecció espiritual. Cal que Girona no ho oblidí i que li presti el degut escalf per a assegurar una fecunda continuació de l'obra fins avui acomplerta.

Un prec final a l'Ajuntament. Un teatre com el nostre Municipal ha de tenir un sostre per cloure l'escena. La sonoritat de la sala és admirable, però resta desnaturalitzada quan actua una gran massa, com en el passat concert de la Banda, puix que una gran part del so es perd entre els telars. No creiem que el cost d'aquest sostre pugui ésser cap obstacle per a la seva immediata construcció. I la necessitat és urgent: l'Associació prepara nous concerts, un dels quals serà d'una agrupació simfònica parisenca. El prestigi del nostre Teatre exigeix l'escena coberta, amb la qual compta ja avui qualsevol teatre de categoria inferior al nostre.

FLORESTAN

Finances

Impressió borsàtil de la setmana

En un setmanari polític, davant una lluita electoral, totes les qüestions que no tinguin una estreta relació amb la ciència de governar els pobles, captar-se voluntats i adeptes, i defensar-se dels atacs de les forces contràries, ocupen un lloc secundari. No és d'extranyar que, influenciats per la importància dels dies viscuts, haguem deixat de banda algunes de les ressenyes setmanals de coses de Borsa, màxim quan tot l'espai era sol·licitat pels nostres amics per tal que molts d'ells poguessin trencar una llança en pro de la candidatura patrocinada pel nostre setmanari. Assossegats ja els esperits i plens d'una vertadera joia per la victòria assolida, retornem al nostre treball lliures de tota passió i imparcials com sempre.

No solament nosaltres, sinó també la Borsa mateixa s'ha preocupat de l'escrutini de les primeres eleccions per a nodrir el Parlament de Catalunya. Una calma total ha estat la tònica dels últims dies.

El 15 del corrent va tallar-se el cupó número 105 de les accions Alacants, pagant-se a raó de 10 pessetes. També ha estat anunciat el de les Aigües de Barcelona, l'import líquid del qual és de 22'31. El pagament es farà el dia primer de desembre, contra lliurament del cupó número 28.

El moviment dels rotllos a termini ha estat ben escàs amb un lleuger predomini baixista. Els canvis cotitzats el dilluns dia 21, donen la següent tanca: Nords, 40'85. Alacants, 31'35. Andalusos, 14. Montserrat, 36'15. Colonial, 40'50. Aigües de Barcelona, 146. Explosius, 114'75. Mines Rif, 48'25. Ford, 166. Petrolers, 5. Felguera, 42'50.

El valor més mogut ha estat els Montserrat, amb tendència alcista.

En el mercat al comptat, les operacions

són molt reduïdes i sense interès digne de comentari. L'Interior queda a 64; l'Exterior a 80'25; l'Amortitzable 5 %, emissió 1900, a 87'85; el 1917 a 82'25; el 1927, cinc per cent lliure, a 94'65, el del mateix any, però amb impostos, a 80'75, i el 3 % a 69'50. Els Bons or, mantenen molt bé les seves posicions, a 205.

En la rotllana dels Municipis el negoci és gairebé nul i les posicions febles.

Municipi de Barcelona 4 1/2 %, any 1906, sèrie B, a 58; any 1916, a 55; 1918 a 55'50, i 1920, a 56'50. Els de 6 %, emissió 1921, a 71, i els Bons Exposició 6 % a 92.

Les Cèdules del Banc de Crèdit Local han entrat en una fase d'activitat d'uns dies ençà. Crieem que en un temps no llunyà hi poden haver sorpreses agradoses i que el nostre mercat, junt amb els de Madrid i Bilbao, s'enriqueixin amb l'absorció d'un nou valor de característiques ben diferents a les fins ara acostumades. Per avui ja hem dit prou.

Les del 6 % a 71'50, les del 5 1/2 a 60'75, les del 5 % interprovincials a 70'25 i els Bons Exposició a 86.

Carrils fluixos i amb molt de paper al rotllo.

Malgrat la proximitat de l'amortització dels ferrocarrils Alacants 3 %, que representen un guany no despreciable pels títols premiats, han estat abundantment oferts, el que ha fet baixar el canvi de 50, màxim assolit, a 47'85, últim conegut.

No cal dir com els altres estan fluixos. Nords segona a 48'25; especials Nords 6 per cent, a 85'50. Ferrocarrils Alacants 5 per cent F., a 70, i 6 % G, a 79. Els Andalusos primera, cotitzen a 15. El Gran Metro any 1922, a 59'75. Tànger a Fez, a 91'85.

Les obligacions industrials són també objecte de poca atenció. Potser les de més

mercant són les Chades, que queden a 103'75.

Les accions al comptat, del tot encalmades. Les de Telèfons belluguen quelcom i queden a 102.

La pesseta sense variacions d'importància. Si oscilla és amb relació a la lliura i encara a causa del brandament de la moneda anglesa.

Les lliures a 40'50; francs francesos a 48 i el dòlar a 12'27.

L'or igual, a 234.

La victòria esclatant, sorollosa i completa de Roosevelt, el candidat demòcrata per a la Presidència dels Estats Units, serà, temps a venir, l'àncora del reneixement econòmic mundial. Una gran confiança ha demostrat l'elector nordamericà amb la política de la qual ell n'és símbol.

En canvi, a Alemanya, el resultat de les seves eleccions no ha marcat una fita definitiva, malgrat sigui possible arranjar un Govern de concentració que, al mateix temps que pugui estalviar la implantació d'una dictadura, faci factible encarrilar la situació política pels viaranys de la legalitat.

França ve treballant per a l'anivellació del seu pressupost, i preocupa la perspectiva de les noves impositions i economies fixades.

Anglaterra, junt amb els demés països deutors, ha lliurat a Nordamèrica la petició de la pròrroga de la moratòria concedida pel President, prop a sortir, Hoover. Sembla és criteri pres no concedir-la, però si donar facilitats de pagament mitjançant mercaderia.

No cal dir que davant d'aquest panorama, les Borses en general reflecteixen la feblesa habitual d'un temps ençà.

PERTINAX

Per l'Estatut i per l'Esquerra Per la República

Novament el poble de les nostres fiança als homes

Per la Catalunya nova i la República

La jornada electoral. - Impresions de Girona. - Serenitat. Entusiasme creixent. - La disciplina de l'Esquerra. - El triomf d'un ideari i d'una conducta. - Resultats.

Mati gris, el del diumenge. No podia adivinar-se si el que embolcallava la Ciutat a primera hora era una boira que s'esvairia a la sortida del sol o si acabaria amb una pluja tardorenca. Als carrers hi havia poc tràfec. La gent de fora s'havia concentrat a les residències llurs i la de Girona no tenia pressa. Prop dels col·legis electorals, tranquil·litat absoluta. Les "meses" van constituir-se ordenadament. Petites dificultats de tipus administratiu van resoldre's amb unanimitat pels propis representants dels candidats i les presidències. Ni un sol incident enlloc. El poble, preparat per l'experiència, la Premsa, els mitjans i les converses, complia el seu deure de ciutadania sense aldarulls. Tota la justa passió d'ahir, era perfecta serenitat avui.

De primer antuvi s'endevinà la direcció de la corrent. El poble que va canviar el sistema polític l'any passat, no va fer-ho com un simple esport, i vol també canviar la política del sistema. En la seva actitud hi havia la nova visió d'uns procediments governatius, d'administració i de justícia. Tot havia de reflectir-se en la legislació i per això no podia ésser obra de polítics fòssils. El Parlament de la República havia donat una norma. Ara tocava a Catalunya fixar lliurement el seu nord, i Catalunya s'ha ratificat en la posició de 1931. Ni vol que siga estafeta la Constitució de la República, ni que la pròpia legislació desvirtuï l'esperit revolucionari. Així es veié com l'onada electoral que desguassava a les urnes tenia un franc sentit democràtic i lliberador!

Les referències que arribaren dels pobles de totes les comarques, tenien el mateix sentit. La independència que s'havia assegurat al treballador de la terra era un aixalament fatal al caciquisme, i els principis de llibertat de consciència i política barraven el pas a altres forces de la reacció atemptadores del sufragi. La gent responia a la solemnitat de la funció, amb la dignitat necessària. No volem esmentar l'excepció d'un nou exemplari vergonyós de coacció i de soborn, emprat en alguns llocs per gent infecta que únicament escarneixen les idees de què es van-ten.

Fins després de dinar no va veure's el neguit per conèixer resultats més precisos. Després de les quatre va començar la formació de grups que anaven d'un col·legi a l'altre i als centres polítics, afanyosos de copsar dades i comentaris. Al Centre d'Unió Republicana es veia l'entusiasme de les grans diades en què es conquista una nova posició per l'ideal sostingut amb tanta entesa en tots els vents. El nombre de candidatures i de candidats feia difícil l'escrutini i a les sis de la tarda no es coneixia encara cap resultat numèric, però sí impressions prou clares per aplaudir la gran votació esquerrana a Girona, Sant Feliu, Figueres, Banyoles...

Un poc més tard entraven a la Secretaria del Centre les primeres actes. Xarrosos aplaudiments palesaven l'alegria del triomf d'Esquerra Republicana al camp i a la ciutat, i es comentava amb l'elogi merescut la disciplina observada gairebé a tot arreu pels correligionaris, que saben que és això el que fa forts els partits i que assegura eficiència en l'actuació.

Delegats de tot arreu, telefonemes, conferències, portaven la nova de l'esclatant

triomf del vell republicanisme de les nostres comarques. La gentada que hi havia al cafè i a la sala d'actes, coneixia el resum dels resultats degudament transcrits a les pissarres. La "ràdio" donava les dades de la resta de Catalunya, que foren acollides igualment amb entusiasme. Fins altes hores de la matinada no van suspendre's els treballs a Secretaria. Ja no hi havia dubte del resultat global, i arreu es veia flamejar la bandera de l'Esquerra amb els lemes de llibertat, cultura i justícia.

Veure's ací les dades que hem pogut reunir ací el resultat de l'elecció a la circumscripció de Girona:

M. SANTALÓ

Número de vots emesos en Girona: 62

Josep Irla Bosch.....	(Esquerra)	
Antoni Xirau Palau		
Laureà Dalmau Pla		
Pere Blasi Maranges		
Francesc Arnau Cortina		
Josep Fàbrega Pou		
Joan Casanova Maristany		
Xavier Casademunt Arimany		
Antoni Dot Arxé		
Joan Bancells Xiberta		
Pere Cerezo Hernàez		

Raimond d'Abadal Calderó	(Lliga Regionalista)	18.193
Joan Vallès i Pujals	id. id.	17.152
Tomàs Carreras Artau	id. id.	16.431
Rafael Gay de Montellà	id. id.	15.965
Narcís Camps Bellapart	id. id.	15.877
Pelai Negre Pastell	id. id.	15.649
Joan Torras de Prat	id. id.	15.546
Joaquim Batlle Martínez	id. id.	15.282
Alfred Dorca Blanc	id. id.	14.899
Pere Madí Russiñol	id. id.	14.691
Ramon Xifra Riera	id. id.	13.982
Jaume Miravittles Navarra	(Bloc Obrer Camperol)	7.720
Carles Jordà Fages.....	(Partit Catalanista Republicà)	6.704
Joaquim de Camps i Arboix	id. id. id.	6.413
Joan de Garganta i Fàbrega	id. id. id.	6.296
Eusebi Isern Dalmau	id. id. id.	6.191
Josep M. Boix Vallicrosa	id. id. id.	5.042
Llvert Estartús Vilas	(B. O. C.)	4.540
Joan Mas Casamada	(P. C. R.)	4.735
Joan Soler Janer	(Catòlic)	4.462
Miquel Gayolà Gardella	(B. O. C.)	4.397
Eugeni Duch Salvat	(Esquerra Federal Agrària)	4.385
Miquel Ferrer Fàbrega	(P. C. R.)	4.366
Brú Centrich Nualart	(Radical)	4.365
Xavier de Ros de Dalmases	(C.)	4.332
Joaquim de Sarriera de Lossada	(C.)	4.196
Abel Velilla Sarassola	(E. F. A.)	3.969
Manuel Morlius Aulet	(E. F. A.)	3.782

Les Comarques ratifica la seva con- fes de l'Esquerra

Post Electoral

¿Un diàleg entre Ventosa i Calvell i En Josep Fàbrega? Si versés sobre procediments, sobre constant republicanisme, sobre altesa de mires, en Ventosa i Calvell callaria com un mort, i el diàleg es convertiria en monòleg.

★

Sembla que durant la votació del diumenge, en anar un sacerdot a complir el seu deure de ciutadà, es va trobar que un altre sacerdot ja li havia "pispat". Inconvenients dels vestits telars i de la poca vergonya, que no és patrimoni exclusiu de ningú.

★

Vots en la Circumscripció de a: 62.195

..... (Esquerra Catalana)	36.144
..... id. id	32.496
..... id. id	31.239
..... id. id	31.198
..... id. id	30.912
..... id. id	30.695
..... id. id	30.007
..... id. id	29.897
..... id. id	29.809
..... id. id	29.708
..... id. id	27.540

Martí Rosselló Fornas	(R.)	3.689
Rafael Mallol Calsina	(R.)	3.611
Simó Llauneta Camps	(E. F. A.)	3.545
Miquel Pla Colls	(E. F. A.)	3.552
Maurici de Sivatte de Bobadilla	(C.)	3.283
Benet de Pomés de Pomar	(C.)	3.281
Miquel Martí Cabrer	(C.)	3.276
Jeroni Figa Sala	(C.)	3.229
Ramon Gassió Bosch	(C.)	3.210
Arcadi de Senillosa de Gayolà	(C.)	2.954
Maria dels Angels de Janer de Milà de la Roca ...	(C.)	2.883
Enric Sagnier Vidal	(C.)	2.881
Josep Solves Gómez	(E. F. A.)	2.868
Antoni Pons Vila	(E. F. A.)	2.794
Baldri Juscafressa Serrat	(E. F. A.)	2.671
Francesc Galán	(Partit Comunista)	391
Ramon Casanellas Lluch	id. id.	300
Joaquim Masmano	id. id.	179
Hilari Arlandis	id. id.	177
Joaquim Pijoan	id. id.	135
Antoni Sesé	id. id.	125
Josep Figueras	id. id.	123
Ramon Pineda	id. id.	120
Joan Falc	id. id.	116
Marcel·lí Solà	id. id.	114
Manuel Vitales	id. id.	114

Vots a varis

379

En blanc i nuls

268

20 % dels vots emesos, necessari per a ésser elegit: 12.439

Aquestes eleccions tot just celebrades han servit per ratificar la bondat del règim. La nota característica ha estat la serietat imposada pel poble esquerrà. La immensa majoria no ha anat a la lluita com un remat, sinó amb plena consciència del que feia i fidel a les seves conviccions.

Sols en algun poble, Llambilles, per citar-ne un, l'antic SENYOR hi ha fet acte de presència i ha disposat de vides, hisendes i consciències. S'ens diu que com a premi la Lliga el farà l'any vinent del Consistori dels Jocs Florals.

★

Don Ramon Xifra Zero, preguntava temps enrera des del "Diari de Girona", què succeïa a la Comissaria. Era una maniobra tèrbola i denigrant l'emprada en aquells articles.

El poble ha subratllat abastament el que pensa sobre la gestió del digne Comissari senyor Irla i en fer-ho ha donat un mentís absolut a tot el que es proposava l'advocat de sequé, ex pretendent a diputat.

★

"Diari de Girona" en un "Full de diari" vol establir una comparació entre els homes triomfants de la nostra candidatura i els minoritaris de la Lliga.

L'inversemblança que vol establir entre el nostre amic Fàbrega i en Ventosa és per nosaltres també patent.

En Fàbrega ha servit sempre a la República, ha actuat sempre a plena llum,

és un bon cooperativista i per damunt de tot un excel·lent treballador. Ha fet en una paraula una tasca positiva.

En Ventosa fou un dels últims ministres de la monarquia, ens volia carregar el mort amb l'emprèstic Morgan, va fracassar com a ministre d'Hisenda, és conceller de la Companyia General del Suro i amb les seves campanyes exhaltà la no adhesió dels potentats a l'obra constructiva de la República, fent-se creditor d'anar a fer companyia als monàrquics que veranegen a Villa Cisneros.

★

La candidatura catòlico-monàrquica ha fet honor a algun dels seus candidats. En poques paraules..... ha fet figa.

★

Cambó, en un article aparegut a "La Veu", precontiza una estructuració nova en el programa de la Lliga indicant la necessitat de recolzar-se en les grans masses obreres, industrials i agrícoles.

Els seus seguidors no s'hi veuen de contents i se les prometen felices. Des d'ara ells seran els amics i protectors dels humils. La Lliga prendrà pel seu compte totes les reivindicacions de les masses proletàries. Tots es faran borrar de les llistes dels sometents i de les patronals.

A nosaltres això ens fa l'efecte d'un somni d'una nit d'estiu.

El poble, que els coneix, els hi girarà l'esquena.

★

Les equivocacions són comprensibles en els joves faltats de la qualitat de l'experiència, però que en Lerroix, en qüestions polítiques i un cop vist el resultat electoral, no cal dir catastròfic per als senyors del partit radical, digui que s'ha equivocat en deixar abandonats als pobles en la campanya, ens demostra, més que justifica la derrota, que no li queda cap facultat de les d'antany. Voldriem que compregués ben clarament que per a endegar Catalunya i fer-la gran ens sobra ell i el seu partit.

★

Felicitem els senyors de "Clarinet" per la seva perspicàcia abastament demostrada en el seu últim nombre. Res més podem dir d'ell perquè ens el varen deixar tan poca estona...

★

Els "Catòlics" varen sortir derrotats, però val més perdre sols que guanyar anant coaligats amb la "Lliga".

Els Diputats d'Esquerra Republicana per la circumscripció de Girona als seus electors

Reconeguda per la voluntat popular la supremacia de la nostra ideologia en les eleccions del proppassat diumenge, ens és un deure remerciar els nostres electors per la confiança en l'actuació a desenvolupar dintre el Parlament de Catalunya.

El manifest que va iniciar la nostra campanya ha estat el guió de les nostres propagandes i serà així mateix amb el seu programa bàsic el que mourà les nostres funcions parlamentàries per a donar satisfacció als anhels de noble justícia que sabiem bategants i que ara hem sentit més precisats en el cor del nostre poble. En possessió d'un programa ben definit i ben concret, la línia a seguir no pot sofrir desviacions que no recolzin en la seva realització, a la qual serà consagrada tota la nostra activitat, tota

la nostra constància i tota la nostra fe en les altes destinacions de la Catalunya nova.

Homes d'història republicana, rics de sentiment catalanista, conscients d'un liberalisme humanitzador envers tothom, el compliment de la nostra missió parlamentària serà un goig per a nosaltres, car hi hem de trobar la doble satisfacció de servir el poble en servir la nostra pròpia idealitat.

No sentint, però, l'exclusivisme tancat d'un partidisme que barrés tot desig de convivença, ben saludable per una més extensa actuació a favor de Catalunya, amb elements circumstancialment allunyats de l'actuació parlamentària, tindriem un goig de saber moralment incorporada a la nostra representació la representació de tots els veritables catalanistes republicans

i liberals de les comarques gironines, car uns mateixos ideals són la fita terminal que propugnem per la nostra Catalunya.

Abans d'entrar, doncs, al Parlament, en la responsabilitat dels seus homes davant la història que comença és d'una transcendència inconeguda, ens confiïem als nostres electors, després de regradar-los novament, perquè la seva compenetració ens acompanyi en l'afany de superar-nos a favor dels nostres ideals.

Girona, 24 novembre 1932.

Francesc Arnau, Joan Bançells, Ferrer Blasi, Xavier Casademunt, Joan Casanovas, Pere Cerezo, Laureà Dalmau, Antoni Dot-Arxé, Josep Fàbrega, Josep Irla, Antoni Xirau.

OLOT

Conseqüències del passat sufragi. — Se'ns diu que l'esposa d'un tal senyor Valls, en virtut d'haver votat l'Esquerra Republicana el que es cuidava del seu hort, decidí prescindir dels seus treballs.

Premis Rovireta. — Fins el propinent dia 1er de desembre hi ha temps per a què es pugui optar als beneficis d'aquesta institució tots els que es creguin amb dret, per reunir les condicions que exigeixen les bases.

Collegi de segon ensenyament. — El passat divendres dia 18 començaren en aquest centre cultural les classes de repassos i permanències. Ja era hora.

A l'Ajuntament. — Després de la derrota. — A l'assessió del dimarts proppassat i davant un nombrós públic el batlle senyor

Juan de Garganta presentà la seva dimissió d'Alcalde com una conseqüència lògica de la seva famosa nota, emplaçant al nostre company Ramon Aubert i de la contundent resposta que el poble el dia 20 donà a l'esmentada nota. Tothom esperava que el senyor Garganta portaria arguments que posarien en dubte l'honorabilitat política del nostre volgut company Aubert i quedà certament sorprès en sentir les incongruents explicacions del senyor de Garganta, el qual tingué de confessar, davant l'astorament de tothom, que certament el senyor Aubert havia dit en essència tot el que deia la nota política d'"Acció Ciutadana" i que de deslleial no n'havia estat mai el senyor Aubert, sinó tot el contrari.

El nostre company, R. Aubert, amb la serenitat i tranquil·litat del qui té raó, donà una enèrgica rèplica al senyor de Garganta, el qual no tingué més remei que dir que potser havia entès malament les paraules del senyor Aubert.

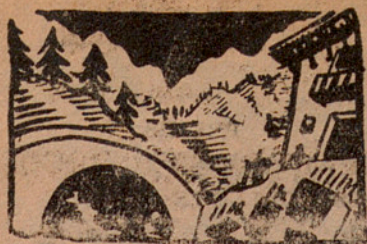
Llavors, veient el senyor de Garganta el mal efecte que havia fet el seu repte i la planxa política enorme que això representava, llançà unes desvergonyides al·lusions contra un altre company, per veure si aquest l'ajudava a distreure el públic

amb una intervenció seva; el nostre amic, però, que s'adonà tot seguit de la finalitat de l'allusió, féu el sord i deixà que plans damunt el culpable tot el pessimisme que havia causat la seva intervenció desafortunada.

Acabat el debat, li fou acceptada la dimissió d'Alcalde al Sr. J. de Garganta i s'elegí provisionalment al senyor Aubert, com igualment es procedí a l'elecció de la tercera tenència, que havia dimitit el senyor Piçra, quedant elegit el mateix senyor. D'aquesta manera i amb una plena victòria per al Sr. Aubert acabà aquest incident municipal, que semblava havia d'acabar amb l'Esquerra i el que demostrà la molta mà esquerra que els seus elements tenen.

LES PRESES

Degut a l'aixecament moral que ha portat la República, en aquest poble s'hi feren les primeres eleccions a tota consciència i amb tota llibertat i, naturalment, això féu que Esquerra Republicana, el partit del poble, sortí triomfant, gràcies també, naturalment, a l'esforç portat a terme pels vells republicans que fins ara s'havien sentit vexats.

EL RIPOLLÈS

"Clam Popular" publica una interessant entrevista amb el diputat electe i bon amic nostre, en Xavier Casademunt. El criteri clar d'En Casademunt sobre diferents problemes de les nostres terres fa que concreti un seguit de preguntes que se li fan en el mateix.

Creu que un dels problemes més interessants és el de l'estructuració de les comarques i que per arribar a ella cal tenir en compte les condicions històriques i geogràfiques i per damunt de tot, el de les facilitats que donguin o puguin donar les comunicacions.

Importància molt gran té, també, el problema de l'ensenyament, no creient que motivi cap conflicte amb el Govern de la República i preconitza la institució d'un Patronat per arranjar quants dilemes es presentin.

Creu ha d'efugir-se d'un excés de burocratisme que generalment és un destorb molt gran per l'arranjament dels problemes plantejats, que exigeixen sempre una ràpida solució.

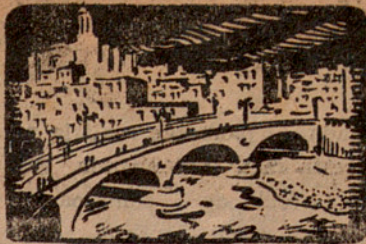
Sembla que es liquiden a pública subhasta dos centres polítics. El Casal Lliguero Republicà, nat fa pocs dies, i el Ressorgiment, fill d'electors desorientats i polítics curs de talla que venen etiquetes polítiques i patents de catalanitat.

Els elements d'Esquerra Republicana del Ripollès ens hem de felicitar per haver guanyat sense embuts i sense mal parlar de ningú, ni llançar fulles indecents. El poble, gran intuítiu, ha comprès que som els més honorats i els més polítics.

Alguns vots que ha obtingut la Lliga els hi han vingut d'estranguis. Que ho digui l'Isaac, l'ex-sindicalista, que des de que talla el cupó vol ingressar al Sometent.

I el nostre batlle, què espera en dimi-tir? Tan plaent li és l'usdefruit de la vara? Senyor Batlle de Ripoll, un xic més de vergonya política i un bon xic menys de mandra. Dimitiu d'una vegada, que el poble no us vol.

El nostre estimat amic, el Diputat electe don Xavier Casademunt, rep moltes felicitacions amb motiu de la seva brillant elecció.

EL GIRONÈS

L'obra de sanejament de Girona

Dels antecelents obrants a l'Oficina Municipal de Sanitat, resulta que continuant l'obra de sanejament de la ciutat, empresa per l'Alcaldia, s'han realitzat les obres per aquesta ordenades de substitució de pous negres per desguàs a la claveguera i altres de caràcter sanitari, a les cases següents:

Carrer de la Rutilla, núms. 24, 36, 70, 84, 86, 88 i 142; Carrer del Progrés, núm. 4; Plaça de Sant Pere, núms. 3 i 10; Carrer de Ferrández i Bellés, núm. 1; Carrer d'Anselm Clavé, núm. 22; Plaça de la República, núm. 5; Carrer d'En Bern, núm. 19, i Carrer de Mora, núm. 6.

Les conseqüències de les eleccions s'han deixat sentir a la nostra població. Els de la Lliga, encara que ho dissimulin, senten la nostàlgia de no haver guanyat. Els seus homes, que tan generosos es mostraren amb motiu de les mateixes, han tornat a tancar llurs brosses.

La situació de la minoria d'Esquerra de l'Ajuntament restarà extraordinàriament enfortida i l'excel·lent votació obtinguda en les eleccions, serà un nou estimul pels nostres amics, que continuaran desenrotllant política d'austeritat i enaltiment a favor de la ciutat que s'havien imposat des de bon començament.

En una nota lliurada en el nostre volgut confrare "El Autonomista", el Sr. Camps i Arboix reconeix, amb una gran altesa de mires, el fracàs de la candidatura patrocinada per Acció Catalana. El que fins fa poc fou adjunt de la Comissaria de la Generalitat, i que per motius de delicadesa dimití, anuncia el seu propòsit de restar allunyat de la política per un marge de temps. Nosaltres, que apreciem les excel·lents dots del nostr volgut amic senyor Camps i Arboix, esperem que aquest allunyament serà breu. La seva honradesa política, malgrat la derrota, no en surt per res perjudicada.

Es dona el cas significatiu que cap dels tres homes de la Lliga que han sortit per les minories, visqui a les nostres comarques. Els altres, que són precisament els indígenes, els han deixat de banda i no han tingut més remei que fer de mingo i pagar la seva part.

ANGLES

L'opinió pública, en assabentar-se del resultat de les eleccions de diumenge en aquest poble — comunistes 350 vots i Esquerra 200 — creurà que Anglès és una sucursal de Rússia; però del que potser no està assabentada la massa ciutadana, és del paper denigrant que feren els radicals anglesencs (fanàtics seguidors d'aquell Lerroux anticatalà), per a fer possible la derrota de l'Esquerra i la victòria dels comunistes.

Però, aquesta victòria, no ha aplastat —com esperaven ells— als esquerrans; als que ha aplastat, moralment i políticament, ha estat a ells mateixos, puix que han demostrat que per a guanyar, tant els fa coaligar-se amb comunistes com amb monàrquics.

Cal que sàpiga tothom que a Anglès no hi han 350 comunistes; poden haver-n'hi 50, però els demés no són res mes que traidors de la pàtria.

La immoralitat política de certs homes arribà a tal extrem, que en moltes candidatures catòliques figurava, inclús, el nom de Miravittles; en canvi, les candidatures d'esquerra sortiren totes íntegres, i no com les dels radicals, en les quals hi havia comunistes, radicals, agraris i d'haver gosat, inclús de la Lliga n'hi haurien posat, sols per derrotar l'Esquerra.

Aquests fets han motivat que el batlle, esquerrà de tota la vida, presentés la dimissió amb caràcter irrevocable. Ho aprovem. Amb aquest fet salva la seva dignitat i la d'aquest poble que tantes proves ha donat d'esquerrisme.

I ara un avís als socis del Centre Republicà: tothom sap que les candidatures radical-comunista-agràries foren repartides pels socis en aquest centre; tothom sap, també, que aquest centre fou el quarter general dels senyors lerrouxistes.

Cal depurar els fets; cal acabar amb aquesta de radicals i d'esquerrans en un mateix centre. Aquests senyors que així han tacat al poble, han d'acomiar-los i fundar un centre d'Esquerra Republicana, un vertader centre on es pugui criticar els polítics que actuen malament, sense exposar-se a les ires d'un fanàtic rabios.

Pel bé del poble i de Catalunya, cal fer-ho!

Sou herniat?

Recordeu que únicament acabareu les vostres molesties, sufriments i perills, usant l'**Aparell Herniari Orri.** S'impone per la seva construcció científica i dispositiu especial.

Marià Orri. Practicant especialitat amb el tractament ortopèdic de les hernies.

Carrer del Carme 44 - Telèfon 149 - GIRONA

Generalitat de Catalunya

La Generalitat de Catalunya, amb la col·laboració de la Cambra Agrícola Provincial de Girona, desitjant de contribuir a la millora de la Ramaderia nacional, anuncia un Concurs d'animals de corral (gallines, oques, conills) a la comarca zootècnica del Gironès i la Selva.

El concurs se celebrarà a la ciutat de Girona, el dia 27 de novembre de 1932, a les nou en punt del matí, a l'Avinguda del 20 de juny.

Poden menar animals al Concurs tots els veïns dels municipis següents: Del partit judicial de Girona: Girona, Amer, Aiguaviva, Banyoles, Bescanó, Camós, Campllonc, Canet d'Adri, Cassà de la Selva, Cornellà, Llagostera, Llambilles, Madremanya, Palau Sacosta, Palol de Reverdit, Porqueres, Quart, Salt, Sant Andreu del Terri, Sant Daniel, Sant Gregori, Sant Julià de Ramis, Sant Martí de Llémana, Santa Eugènia, Sarrià i Vilablareig.

Del partit judicial de Santa Coloma de Farnés: Poden concórrer-hi els de Santa Coloma, Anglès, Blanes, Brunyola, Caldes de Malavella, La Sella, Lloret de Mar, Massanet de la Selva, Ossen, Riudarenes, Riudellots, Sant Andreu Salou, Sant Miquel de Cladells, Sils, Tossa, Vidreres i Viloví.

Finalment, els municipis de Castell d'Aro, Santa Cristina d'Aro, i Sant Feliu de Guíxols, que són municipis del "partit de La Bisbal".

El Concurs es regirà per les bases següents:

I. Farà més de tres mesos que els animals resideixin a la comarca.

II. L'aviram haurà de tenir més de vuit mesos i menys de dos anys. Els conills, de set mesos a tres anys.

Tots els animals presentats a Concurs hauran d'ésser útils a la reproducció.

III. Els animals que hom desitja de premiar són, provisionalment, els que responen als caràcters següents:

Galls i gallines. — Els galls seran de cresta dreta, amb cinc o sis dents, orelletes blanques, barballeres llargues, cua alta. Les gallines, de cresta caiguda, cua curta

i inclinada. El plomatge ros i la pota groga. Aquesta raça es denomina **Selvatana**, per ésser pròpia de la comarca.

Per tal de donar un coneixement cabal de la raça Selvatana als pagessos, el dissabte i diumenge abans de la celebració del Concurs hi haurà exposats un gall i una gallina davant de casa la Ciutat de Girona.

Oques. — Les de raça **Catalana**, o sigui, completament blanques, tant l'oc com l'oca.

Conills. — Blancs, de pel curt i volum mitjà.

IV. L'aviram haurà de presentar-se per lots, compostos d'un gall i dues gallines; les oques, un mascle amb dues femelles. Els conills i conilles seran premiats cada un per separat.

V. Els animals malalts no seran concursables.

VI. Dintre el clos on se celebrarà el Concurs, els criadors d'animals hauran de subjectar-se a les ordres del Jurat.

VII. Per presentar animals a aquest Concurs no és necessari de sol·licitar la inscripció. N'hi ha prou amb ésser a Girona a l'hora de començar.

VIII. La qualificació dels animals es farà mitjançant tres exàmens.

1.er El Jurat eliminarà tots aquells animals que no responen al tipus exigít.

2.on Els animals restants seran qualificats pel mètode de punts, que és com segueix:

Màxim de punts

Cap	10
Terç anterior	8
Terç posterior	10
Plomatge o pelatge	10
Potes	7

Total 45 punts

3.er. Els reproductors que hagin obtingut major puntuació seran objecte d'un nou i últim examen després del qual es farà públic el veredict.

IX. Per a aquest Concurs, es destinen els següents

PREMIS:

GALLS I GALLINES

Un lot d'un gall i dues gallines 80 pessetes
Id. id. 60 pessetes
Tres d'un gall i dues gallines a 50
pessetes un 150 pessetes

OQUES, blanques, del país

Un lot d'un mascle i dues femelles 80 ptes.
Un altre id. 60 ptes.

CONILLS, pelatge blanc, curt.

Una parella de conills 80 ptes.
Un altre id. 60 ptes.

TOTAL DE PREMIS, 570 PESSETES

X. Els premis es donaran tots o no, a criteri del Jurat.

XI. Acabat el Concurs, els propietaris dels animals premiats cobraran la meitat del premi, i l'altra meitat al cap de mig any d'haver-se celebrat el Concurs, sempre que compleixin les següents condicions:

- a) Deixar marcar els animals premiats.
- b) Per mig any no vendre els reproductors.
- c) Que les femelles d'aviram premiades (gallines i oques) convisquin amb els mascles premiats.
- d) Cada conill haurà de cobrir de franc 25 conilles, i per cada femella coberta serà lliurat un taló del talonari que es donarà al propietari del conill premiat.

XII. En cas de mort dels reproductors, serà pagada la resta del premi sempre que morin de malaltia contra la qual no es pugui vacunar.

XIII. Els Sindicats i altres Associacions ramaderes i agrícoles tenen dret a fiscalitzar si els propietaris d'animals premiats compleixen les bases del Concurs.

Nota. — En cas de dubte per als efectes de compliment o interpretació de les Bases del Concurs, els interessats poden adreçar-se als Serveis de Ramaderia, Urgell, 187, Barcelona.

Amb el triomf de l'Esquerra han quedat ratificades i robustides les directrius polítiques preconitzades per Manuel Azaña.

CALDERERIA I CALEFACCIÓ CENTRAL

FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

de

PERE VALENTI FURTET

Calderers, 13

—

GIRONA

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Plaça de les Castanyes · GIRONA · Telèfon, 144

FARMACIA RIBAS

Els millors productes medicinals. - TOTS ELLS D'ORIGEN. - Unics de propietats terapèutiques garantides.

Disponible

CAFÈS

Cornellà

Girona

SUCRES EMPAQUETATS

TELÈFON, 321

PAPERINES BORSSES I PAPERS PER EMBALATGE

Camps i Guarro

R. Ferran Puig, 7 · GIRONA

Sucursal: Corts, 481. - BARCELONA

Esmolament de Navalles a la perfecció

VENDES DE TOTA CLASSE D'ARTICLES PROPIS PER BARBERIA. — GAVINETERIA FINA. GRAN ASSORTIT EN PERFUMERIA.

JOSEP SERRA

Argenteria, 8 · GIRONA

Vins purs de raïms de tota mena

Sindicat Agrícola d'Espolla

Que té el gust d'assabentar al públic en general la seva obertura de la sucursal a Olot en el carrer Fontanella, 4

REPRESENTADA PER **MIQUEL BOSCH**

Si vostè vol beure vins purs de raïms visiti aquesta casa que el servirà bé.

ES SERVEIX A DOMICILI.

Fontanella, 4 · OLOT

Societat ANÓNIMA DE TRANSPORTES OLOT

Servei de Recader diari entre Olot i Barcelona i viceversa amb combinació de l' **Agència Arias**

PASSEIG DEL BORN, N.º 13

Telèfon, 13354

Es garanteix un Servei Ràpid, Econòmic i Perfecte. — Paquets entregats al vespre a Olot, a les nou del matí del dia següent són lliurats als consignataris de Barcelona, i així mateix els que són entregats a Barcelona fins a la una de la tarda, a les set de la mateixa arriben a Olot.

S'ADMETEN ENCARRECS A: ANÓNIMA DE TRANSPORTES

(Carrer Antoni Llopis) i a les SUCURSALS: Plaça de la República, 11. - Telèfon, 48 i carrer de la Proa, 7 (ABANS «CASA SINGLA»)

A més, aquesta Societat compta amb un vagó diari de Sant Joan les Abadesses a Barcelona i viceversa, pel transport de mercaderies de **Petita Velocitat** que limita el temps en el trajecte a dos dies.

Fianos de
Manubri
DE LLOGUER

Antoni Mas
Caldas Malavella

FONDA DE RAMON ROVIRA

TELÈFON, 330

Ronda Dr. Robert, núm. 43
GIRONA

M. Sarasa

CONSTRUCCIO
DE MAQUINARIA

MECANITZACIÓ D'ESCORXADORS

FIGUEROLA, 16 Telèfon, 199

GIRONA

DISPONIBLE

DISPONIBLE

JOSEP PUJOL

Hospici, 3 - Telèf. 70
Major, 13 (lleteria) - **OLOT**

Unic Servei diari amb Auto-camió d'Olot a Barcelona i viceversa

Amb combinació de la
AGÈNCIA UBACH

PRINCESA, 37. — TELÈFON, 17213
= **BARCELONA** =

HORES DE SORTIDA I ARRIBADA

Sortida d'Olot, a les tres del matí. — Arribada a Barcelona, a les vuit del matí. | Sortida de Barcelona, a la una de la tarda. — Arribada a Olot, a les sis de la tarda.

DISPONIBLE

Transports FRIGOLA

PER ENCARRECS

Bernardes, núm. 7 - **GIRONA**

Casa Escatllar

APARELLS DE RADIO
"FADA"

FERRETERIA I BATERIA DE CUINA
OBJECTES PER A REGALS
LOÇA SANITARIA

Rambla Llibertat, 28 - Mercaders, 6-7

Gràfiques
DARIUS
RAHOLA
Girona

CALÇATS MALARET

Vendes a l'engrós i detall

RAMBLA LLIBERTAT, 5
GIRONA